

UZORKOVANJE

U ISTRAŽIVANJU

Određivanje osnovnog skupa i uzimanje uzorka

- Iz različitih razloga u ogromnoj većini slučajeva istraživanjem ne može da bude **obuhvaćen** celokupni osnovni skup ispitivanih predmeta, nego samo **deo osnovnog skupa** (uzorak), pa istraživač na osnovu nalaza dobijenog ispitivanjem uzorka nastoji da izvede **zaključak o celokupnom osnovnom skupu**.
- Na osnovu nalaza dobijenog istraživanjem, istraživač nastoji da **predviđi slučajeve koji nisu obuhvaćeni istraživanjem**.
- Da bismo mogli **opravdano da uopštavamo** nalaz dobijen ispitivanjem uzorka na osnovni skup, neophodno je da budu ispunjeni neki uslovi.

Osnovni skup

- Svaka (bes)konačna **zbirka članova koja ima neka zajednička svojstva** je osnovni skup.
- Osnovni skupovi se razlikuju prema veličini:
 - **zatvoreni ili konačni** (sadrži konačni broj članova)
 - **otvoreni ili beskonačni** (čiji članovi nisu bili i ne mogu biti određeni)
- Ipak:
 - broj članova nekih konačnih osnovnih skupova je toliko veliki da se **mogu smatrati beskonačnim**
 - jedan plan uzimanja uzoraka iz osnovnog skupa (tzv. „uzorkovanje sa ponavljanjem“) – konačnom osnovnom skupu može da **priđa osobine beskonačnog**
- Da bi se jasno odredio, osnovni skup se definiše:
 - a) **sadržajem** (Student 5. godine)
 - b) **obimom** (Ekonomskog fakulteta u Subotici)
 - c) **vremenom** (školske 2007-2008. godine)
- **Parametar:**
 - kvantitativna veličina
 - predstavlja zbirno opisno obeležje osnovnog skupa
 - konstantan za dati osnovni skup
 - vrednost mu je često nepoznata i zaključuje se posredstvom informacija stečenih ispitivanjem uzorka
- **Zbirka rezultata** celokupnog osnovnog skupa koja se može opisati parametrima kao što su **aritmetička sredina, standardna devijacija, proporcija** i dr., i naziva se **distribucijom osnovnog skupa**.

Uzorak

- **Podskup osnovnog skupa, dobijen nekim procesom izbora sa ciljem ispitivanja svojstava** osnovnog skupa kojem pripada.
- Kvantitativna veličina koja predstavlja **zbirno opisno obeležje uzorka** naziva se **statistikom**.
- Za razliku od parametra, statistika je slučajna promenljiva (**veličina koja uzima različite vrednosti sa različitom verovatnoćom**)
- Ima dve vrste slučajnih promenljivih:
 - **prekidne** (uzima različite posebne, diskretne vrednosti sa određenom verovatnoćom)
 - **neprekidne** (uzima bilo koju vrednost iz nekog intervala vrednosti)

Uzorkovanje

- Za ocenjivanje nepoznate vrednosti parametra često se koristi statistika
- **Uzorkovanje** je izvlačenje (ili niz izvlačenja) pojedinačnog člana osnovnog skupa, pri čemu ono može da bude:
 - **verovatnosno**
(svaki metod odabiranja uzorka zasnovan na teoriji verovatnoće, pri čemu u svakoj etapi odabiranja verovatnoća ma kog skupa odabranih jedinica, mora biti poznata)
 - **prost slučajni uzorak**
 - **sistematski uzorak**
 - **stratifikovani uzorak**
 - **grupni (klasterski) uzorak**
 - **neverovatnosno**
(nije zasnovano na teoriji verovatnoće, pa pri izvlačenju tih uzoraka nije poznata verovatnoća s kojom neki član osnovnog skupa ulazi u uzorak)
 - **prigodni uzorak**
 - **kvotni uzorak**
 - **namerni uzorak**
 - **uzorak „grudvi snega“**

Slučajni uzorak

- **konačnog osnovnog skupa** (uzorak odabran na način koji svakom članu osnovnog skupa obezbeđuje jednaku verovatnoću da bude uključen u uzorak, pod uslovom da je on iste veličine)
- **beskonačnog osnovnog skupa**
 - a) uzorak čiji **svaki član potiče iz istog osnovnog skupa**
 - b) uzorak čiji je **svaki član izvučen nezavisno** od svih ostalih članova
- **Dva plana za uzimanje slučajnih uzoraka**
 - **plan uzorkovanja sa ponavljanjem**
(uključuje vraćanje izvučenog člana u osnovni skup pre no što se izvuče sledeći član za uzorak)
 - **plan uzorkovanja bez ponavljanja**
(ne uključuje vraćanje izvučenog člana u osnovni skup pre no što se izvuče sledeći član za uzorak)
- Slučajevi:
 - Kada je osnovni skup veliki (a uzorak tek mali njegov deo) praktično nema značaja da li je izvučeni član vraćen u njega pre nego što će se izvući sledeći član za uzorak.
 - Kada je osnovni skup mali (tj. uzorak veliki) nevraćanje izvučenog člana u skup pre izvlačenja sledećeg ima značaj, jer proizvodi razliku u verovatnoći sa kojom će sledeći član biti izvučen.
- Da bi se o parametru osnovnog skupa moglo ispravno zaključivati na osnovu informacija stečenih ispitivanjem uzorka, potrebno je da bude **poznata verovatnoća sa kojom se neki član osnovnog skupa ulazi u uzorak**.
- **Verovatnosno uzorkovanje** omogućuje količinsko ocenjivanje greške uzorkovanja (koja će kasnije biti razjašnjena) i to je značajna prednost tog vida uzorkovanja.

Zaključivanje o osnovnom skupu na osnovu uzorka

- Pošto u mnogim prilikama nemamo mogućnosti da neposredno odredimo parametre osnovnog skupa, o njihovoj vrednosti zaključujemo na osnovu vrednosti statistika izračunatih na uzorku – **generalizacija**
- Jedan od najvažnijih oblika **induktivnog statističkog zaključivanja**
- Međutim, zaključak može da bude lažan mada je premlista istinita a zaključivanje ispravno.
- Ako osnovni skup ima osobine uzorka (uzorak je tipičan) – **deduktivno zaključivanje**
 - **Prigovori:**
 - a) **Kako znamo da je neispitani deo osnovnog skupa kao i uzorak?**
 - Da bismo to znali, potrebno je da znamo kakv je osnovni skup, a ako već znamo kakav je osnovni skup, onda nije ni potrebno da se na osnovu uzorka zaključuje o njemu.
 - Ali, ako ne znamo da je osnovni skup kao uzorak, zašto bi znanje o uzorku davalо dobre razloge za verovanja o osnovnom skupu?
 - b) **Kako uzorak može da bude tipičan za osnovni skup?**
 - Naivna teorija zaključivanja od uzorka ka osnovnom skupu sadrži uverenje da je uzorak, na neki način, tipičan za osnovni skup, pa je proporcija u uzorku jednaka proporciji u osnovni skup kao celini.
 - Ako je osnovni skup beskonačan, iz njega nije moguće izvući slučajni uzorak koji bi bio tipičan (npr., u sadašnji uzorak ne mogu da uđu jedinice osnovnog skupa koje će tek nastati), pa za taj osnovni skup i ne možemo izvlačiti neposredne zaključke o osnovni skup na osnovu slučajnog uzorka, već moramo uvesti novu vrstu premlista kojoj je jedan osnovni skup tipičan za drugi. – **induktivno zaključivanje**
 - c) **„Statistička slučajnost“ u izvlačenju uzorka nije ni neophodan ni dovoljan uslov za obezbeđivanje slučajnosti u epistemološkom smislu.**
 - Npr., u okviru uzorka može se nalaziti nesrazmerno veći broj članova osnovnog skupa sa nekim svojstvom nego što je to u proseku slučaj. Štaviše takav uzorak se u dugom nizu uzorkovanja mora pojaviti (statistički slučajan, ali epistemološki nevaljan).

Teoreme na kojima se zasniva teorija uzorkovanja

- Zaključivanje na osnovu uzoraka može da da **samo približne rezultate**.
- Teorija uzorkovanja omogućava **određivanje slučajnih grešaka u generalizovanju** od uzorka ka osnovnom skupu, odnosno zaključivanje veličine i verovatnoće razlike parametra i statistika.
- U osnovi teorije uzoraka i statističkog zaključivanja o osnovnom skupu na osnovu uzorka su najmanje **dve teoreme**:
 - **zakon velikih brojeva**
 - Pošto se iz nekog osnovnog skupa može izvući mnoštvo slučajnih uzoraka određene veličine, umesno je postaviti pitanje: Šta nam daje pravo da na osnovu samo jednog uzorka zaključujemo o osnovnom skupu?
 - **Ako smo izvršili ispitivanje na dovoljno velikom uzorku možemo sa velikom verovatnoćom tvrditi da će absolutna razlika između aritmetičke sredine uzorka i aritmetičke sredine osnovnog skupa biti manja.**
 - Ali na osnovu toga ne možemo neposredno da odredimo verovatnoću pojave greške u zaključivanju o osnovnom skupu na osnovu uzorka (tzv. „greške uzorka“).
 - **centralna granična teorema**
 - **Za slučajne uzorke izvučene iz ma kojeg osnovnog skupa sa konačnom sredinom i varijansom, uzoračna distribucija aritmetičkih sredina slučajnih uzoraka biće približno normalna.**
- **Standardna greška manja**:
 - a) ako je manja varijabilnost ispitivanog svojstva
 - b) ako je veći uzorak

Kriterijumi za izbor načina uzimanja uzorka

- **Osnovna svojstava ocena koje se dobijaju pomoću uzorka:**
 - **nepristrasnost**
(nepostojanje razlike između aritmetičke sredine uzoračne distribucije i parametra osnovnog skupa čija se vrednost ocenjuje)
 - **preciznost**
(obrnuto srazmerna varijansi uzoračne distribucije)
 - **tačnost**
(razlika između prave vrednosti parametra i vrednosti ocene dobijene na uzorku – „greška uzorka“)
- **Nacrt uzimanja uzorka** je **skup pravila i postupaka određenog načina izvlačenja uzorka iz osnovnog skupa.**
- Postoje dve grupe nacrta uzimanja uzorka:
 - nacrti verovatnosnog uzorkovanja
 - nacrti neverovatnosnog uzorkovanja

A. Nacrti verovatnosnog uzorkovanja

- **Zasnovani su na teoriji verovatnoće**, zbog čega:
 - su **ocene parametara** osnovnog skupa na osnovu statistika nepristrasne
 - postoji **mogućnost određivanja greške uzorka**
- a) **Prost slučajni uzorak** (svakom članu osnovnog skupa obezbeđuje jednaku verovatnoću da bude uključen u uzorak i uzajamnu nezavisnost izvlačenja članova osnovnog skupa)
- b) **Sistematski uzorak** (dobija se izvlačenjem iz spiska članova osnovnog skupa na osnovu „uzoračnog intervala“ – slučajnim procesom izabere se jedan od prvih deset članova (spiska sa slučajnim redosledom), a potom primenom intervala i (svaki n-ti) ostatak članova)
- c) **Stratifikovani uzorak** (dobija se tako što se članovi osnovnog skupa, na osnovu izabranih kriterijuma, prethodno podele na prirodne podskupove, tj. „stratume“ (čime se stvaraju homogene klase u odnosu na dato svojstvo), da bi se iz svakog od njih izvukli nezavisni slučajni uzorci)
 - *proporcionalni stratifikovani uzorak*: isti procenat članova (svaki stratum u uzorku zastupljen je srazmerno svojoj veličini)
 - *disproporcionalni stratifikovani uzorak*: različit procenat članova
- d) **Skupinski uzorak** (dobija se izborom uzorka iz skupina (čiji se uzorak prethodno izabira) u kojima pripadaju članovi osnovnog skupa)
 - **jednoetapno** (ako se svi članovi odabranih skupina uključe u uzorak)
 - **višeetapno** (ako se iz izabranih skupina dalje odabiraju jedinice koje će biti uključene u uzorak)

B. Nacrti neverovatnosnog uzorkovanja

- ne omogućava određivanje preciznosti uzorka (a time ni tačnosti ocenjivanja)
 - efikasno se upotrebljavaju u eksplorativnim istraživanjima (čiji cilj nije precizno ocenjivanje parametara osnovnog skupa na osnovu reprezentativnog uzorka)
- a) **Kvotni uzorak** (najznačajniji način jasno definisan osnovni skup deli se na podskupove prema odabranim svojstvima; određuje se veličina svakog od tih podskupova; određuju se potrebna veličina uzorka i kvote (broj članova podskupa koje treba uključiti u uzorak); da bi se izbor članova za uzorak iz svakog podskupa prepušta slobodnom prosuđivanju i odlučivanju istraživača)
- b) **Prigodni uzorak** (sačinjavaju ga raspoložive jedinice (lakoća dobijana); često ostaje nejasno iz kojeg osnovnog skupa uzorak potiče; problematična reprezentativnost (nije od pomoći ni povećanje uzorka); većina članova „ciljanog“ osnovnog skupa nema nikakve izglede da bude uključena u uzorak; ostaju nepoznati smer i veličina razlika između vrednosti koja je nađena ispitivanjem uzorka i vrednosti koja važi za celokupni osnovni skup; nema mogućnosti da se izračuna greška uzorka)
- c) **Namerni uzorak** (zasniva se na prosuđivanje istraživača (koji na umu ima cilj istraživanja); precizniji nego prigodi uzorak)
- d) **Uzorak „snežnih grudvi“** (isključivo kada je reč o ljudima kao ispitanicima; prvo se odabira početni broj ispitanika koji će potom ukazati na nove ispitanike koje bi trebalo uključiti u uzorak; prikidan za ispitivanje i ocenjivanje svojstava koja se u osnovnom skupu retko javljaju)